

**Tistou, roheline
sõrmedega poiss**

TISTOU, ROHELISTE SÕRMEDEGA POISS _____ühes vaatuses

Autor **Maurice Druon** / Tõlkija **Helle Michelson**
Lavastaja **Mari-Liis Lill** / Dramatiseerija **Priit Põldma**
Kunstnik **Nele Sooväli** / Helilooja **Markus Robam**
Valguskunstnik **Priidu Adlas** (Eesti Draamateater)
Videokunstnik **Taavi Varm**

OSADES:

Tistou – **Rasmus Vendel** (Rahvusteater Vanemuine)

Ema – **Lee Trei**

Isa – **Anti Kobin**

Õpetaja, Valgevunts, Käretoru – **Taavi Tõnisson**

Amelie – **Doris Tislar** või **Getter Meresmaa** või
Maria Ehrenberg (Tallinna Linnateater)

Esietendus 18. veebruaril 2024 väikeses saalis.

Lavastajalt

Kui olin väike, siis armastasin väga lugeda. Õnneks oli meie kõrvalmaja keldris tol ajal pisike raamatukogu ja nii ei saanud raamatud kunagi otsa. Mäletan, et valisin raamatuid selle järgi, kuidas nad lõppevad – lugesin raamatukogus alati raamatu viimase lehekülje läbi ja kui see tundus huvitav, siis laenutasin selle. Ühel päeval sattusin Maurice Druoni romaani „Tistou, roheliste sõrmedega poiss” peale – raamatu viimane lehekülg oli nii kummaline, et tahtsin selle otsekohe laenutada ja lugesin kodus enam-vähem ühe hingetõmbega läbi. Ja see kummaline lõpp oli endiselt sama kummaline. Aga maailm, kuhu see raamat viis, oli selline, kuhu olin igatsenud minna, ilma et oleksin seda ise teadnudki. Mind võlus see, kuidas Tistou julges küsida küsimusi, mis olid mind ennastki külastanud, aga mida ma ei sõandanud küsida või millele keegi polnud osanud vastata – miks on olemas vaesus? Miks me arvame, et vangla muudab inimesed paremaks? Miks me sõdime? Millise hinnaga saame meie elada nii head elu? Mis saab pärast surma? Ma olin lummatud sellest, et see raamat oli ühtaegu nii kurb kui ka helge, nii lootusetu kui ka üleni lootusrikas, vastas paljudele mu küsimustele ja jättis ka paljud otsad lahti.

Kui ma sain natuke suuremaks ja oma lastele seda raamatut ette lugesin, siis leidsin, et see haarab mind samamoodi nagu lapsepõlves. Lisaks joonistus minu jaoks välja veel üks teema, millest ma ei osanud lapsena mõelda – oma

ande avastamise lugu. Tistou anne on väljaspool füüsilise maailma piire ja neid ületavad meist vähesed, aga meil kõigil on võimalik leida oma anne, mille abil seda maailma, kus me elame, kasvõi natuke ilusamaks paigaks teha. Keegi armastab joonistada, keegi laulda, keegi mängib pilli, keegi koob sokke, keegi kasvatab taimi, keegi pühib tänavaid. Täiskasvanutena saame toetada oma lapsi, et nad leiaksid üles selle, mis nende hinge rõõmustab ja mille kaudu nemad saavad seda maailma „õitsema panna”.

Me elame ärevatel aegadel ja me ei saa oma lapsi sellest maailmast välja lõigata. Isegi kui me tahaksime. Nad kuulevad uudisekatkeid, püüavad kinni meie ärevust. Kui Venemaa tungis Ukrainasse, tegelesin lapsevanemana väga palju sellega, kuidas rääkida lastega sõjast ausalt, aga hoidvalt. Ja siis meenus mulle „Tistou”... Loomulikult ei anna see materjal vastuseid kõikidele küsimustele, ta ei sisalda spetsialisti soovitusi (millest mõningaid leiab siit kavaraamatust), ta ei ole mõeldud lahendama kõiki selle maailma muresid. Aga äkki ta annab meile lootust, äratas meis uinunud seemneid nagu kaastunne ja teistega arvestamine, ja võib-olla... suudab meid korraks uskuma panna, et ilmvõimatu on võimalik.

Mari-Liis Lill

Authorist

Maurice Druon (1918–2009) saavutas kirjanikuna enam-vähem kõik, mida üks kirjanik üleüldse saavutada võib. Tema raamatuid lugedes tundub, et ka inimesena võis nende autor ehk elada nii, et ei pidanud teispoolsusse astudes Peetruse ees silmi maha lööma.

Kahe maailmasõja vahel kasvanud noormehe auks võib öelda, et õige pea pärast Prantsusmaa esialgset lüüasaamist liitus ta vastupanuliikumisega ning tegutses kogu okupatsiooniaja aktiivselt kodumaa vabastamise nimel. Seda tööd jääb meenutama „Partisanide laul”, mille sõnad ta kirjutas koos oma onu, kirjanik Joseph Kesseliga.

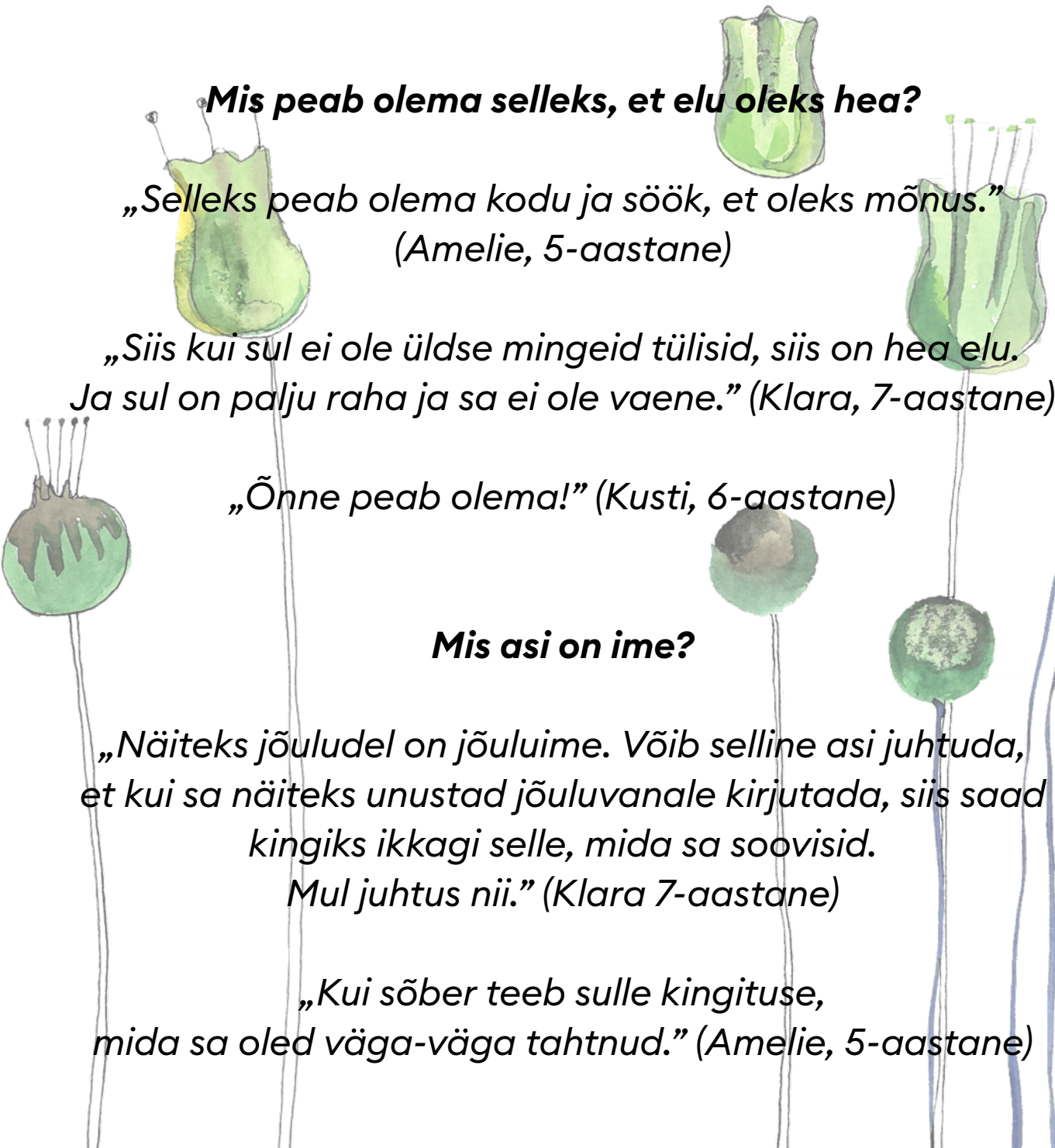
1948. aastal võitis Druon romaani „Suured suguvõsad” eest Prantsusmaa suurima kirjandusauhinna, Goncourt’i preemia (1948). Üleilmse tuntuse ja tohutu lugejaskonna aga tõi talle aastatel 1955–1977 ilmunud seitsmeosaline romaanisari „Neetud kuningad”. Sarja loomisel kasutas ta mitmeid abilisi ning on selle protsessi iseloomustamiseks öelnud, et moodustas midagi renessansiaegsete maalikunstnike töökodade sarnast, kuivõrd nii mahukat uurimistööd ei suudaks üksi teha mitte keegi.

1966. aastal valiti Druon Prantsuse Akadeemia liikmeks ning 1973–1974 oli ta Prantsusmaa kultuuriminister.

Kogu austuse ja edu kõrval aga tundub erakordselt tähenduslik ka lasteraamat „Tistou, roheliste sõrmedega poiss”. Druon nägi ja koges noore mehena seda, kuidas täiskasvanud, kes kipuvad ennast pidama üpris tähtsaks ning üritavad iseendale ja teistelegi lakkamatult selgeks teha, et on läbinisti ratsionaalsed olendid, võivad sageli eksida ja kõige hullemal juhul üpris kergesti langeda kollektiivse hulluse ohvriks. Kui oled kahekümneaastasena näinud kolinaga lähenevat ilmasõda ja selle hammasrataste vahelt läbi käinud, siis pole ime, et hakkad mõistust ja mõistlikkust otsima hoopis laste juurest.

Indrek Koff
Kirjanik ja tõlkija

Mis peab olema selleks, et elu oleks hea?

„Selleks peab olema kodu ja süük, et oleks mõnus.”
(Amelie, 5-aastane)

„Siis kui sul ei ole üldse mingeid tülisid, siis on hea elu.
Ja sul on palju raha ja sa ei ole vaene.” (Klara, 7-aastane)

„Õnne peab olema!” (Kusti, 6-aastane)

Mis asi on ime?

„Näiteks jõuludel on jõuluime. Võib selline asi juhtuda,
et kui sa näiteks unustad jõuluvanale kirjutada, siis saad
kingiks ikkagi selle, mida sa soovisid.
Mul juhtus nii.” (Klara 7-aastane)

„Kui sõber teeb sulle kingituse,
mida sa oled väga-väga tahtnud.” (Amelie, 5-aastane)

Milline on hea sõber?

„Hea sõber ei tee haiget, ei löö. Sõbraga ei musitata.
Ja kiusata ei tohi!” (Jan Erik, 5-aastane)

„Põse peale võib sõpra musitada küll!” (Kusti, 6-aastane)

„Kui sa sõbrale haiget teed, siis sa pead korra järgi
mõtleva, kuidas käituda.” (Magda, 5-aastane)

Kuidas vastata laste suurtele küsimustele?

On loomulik, et lapsevanemana soovime oma lastele vaid head ja tahame neid maailma kurjuse eest kaitsta. See ei ole mingi häbiasi. Ent surm ja kaotused on paratamatu elu osa. Teemad nagu surm ja sõda on hea võimalus lastega vestluse arendamiseks. Parim viis oma last tulevikuks ette valmistada on kaasata ta turvaliselt muu hulgas matustele ja leinaprotsessi. Arvestades maailmas toimuvat, ei saa me loota, et lapsed sõjast kunagi ei kuule ega mõtle. Oluline on täiskasvanu enda valmisolek vestluseks, pakkuda lapsele turvalist keskkonda, oskus ennast hoida ning vajadusel ka abi otsida. Et oleks kindlam, oleme kokku pannud mõned jutunupud, lähtudes lapse vanusest. Neid vastuseid võib võtta sõna-sõnalt ja lugeda ette, aga julgustame interpreteerima ning vastavalt endale ja vestluspartnerile sõnastusi mugandama.

SURMAST JA LEINAST

Vanusele 3–5: selles vanuses püüa hoida teemalõng lihtsakoeline. Hea, kui saad tuua lapse elust mõne reaalse näite – surnud kärbes või närtsinud õied illustreerivad surma väga

tõhusalt. Selles vanuses laps läheneb elule ülima uudishimuga ja samamoodi võiksime koos lapsega surma avastada uudishimulikult.

Näiteks võib rääkida nii: „*Kõik, kes elavad, ükskord ka surevad. Vaata seda kärbest, kes meil siin aknalaul on. Tema alles täna hommikul lendas ja nüüd on ta surnud. Inimesed surevad ka ükskord ära. Tavaliselt teeb surm inimesi kurvaks, selle kurbuse nimi on lein.*”

Kui laps küsib, et mis siis edasi saab, võib vastata nii: „*No selle kärbse keha me viskame nüüd prügikasti. Inimesed tavaliselt kas maetakse maha või mõnikord põletatakse keha ära. See ei ole kärbsele ega inimesele valu, sest surnud keha ei tunne valu.*”

Selles vanuses lapsed võivad väga ootamatult reageerida, näiteks küsida „Mis värvi on surnud inimene?” või ootamatult hoopis teemat vahetada. See on täiesti normaalne ja täiskasvanu saab siis uue teemaga lihtsalt kaasa minna.

Vanusele 5–7: see on vanusegrupp, kus veel tegeletakse peamiselt iseendaga ja seega ka surmast võiks rääkida lapsekeskselt. Näiteks nii: „*Leinaga seonduv kurbuse tunne võib tekkida*

mõnikord ka siis, kui näiteks lemmikloom sureb, või isegi siis, kui kõige kallim kaisuloom või mänguasi katki läheb. Lein võib mõnikord isegi vihaseks ajada, mõnikord on lein hoopis väga lihtne ja läheb kiirelt mööda. Kas sina oled leina tundnud?” Luba lapsel ka ise mõtelda, mida lein tema jaoks tähendab ja kuidas ta sellega toime tuleb. Nii saate koos harjutada ka suuremate ja tugevamate leinaolukordadega toimetulekut. Ka siin vanuses võiks kõneleda sellest, mis saab pärast surma. 5–7-aastase lapsega võib juba rääkida näiteks nii: „*Mõned inimesed usuvad, et inimene sünnib uuesti, aga mõned usuvad,*

et pärast surma lähevad kõik taevasse. Mõned usuvad, et ei juhtu midagi, me lihtsalt sureme ära ja ongi kõik. Mida sina arvad?” Luba lapsel uskuda seda, mida ta ise sel hetkel soovib, isegi kui see tundub reaalsusest väga kaugel.

Vanusele 7–12: lapsel on tekkinud sõpruskond ja inimese surm võib olla palju selgemini arusaadav. Siinkohal võime tutvustada matuserituaali olemust. Võib öelda näiteks nii: „*Kui keegi sureb, siis öeldakse tema kohta lahkunu ja lähedastel inimestel on tavaliselt võimalus hüvasti jätta, seda*

tehakse matustel. Matustel võivad inimesed väga palju nutta, aga mõned ei nuta üldse. Oluline on selles hetkes julgeda tunda neid tundeid, mida sina tunned.”

Vanusele 12–16: maailm on selles vanuses lapse jaoks juba oluliselt avaram ja põnevam kui kodu. Siinkohal võiks julgustada last rääkima oma eakaaslastega surmateemadel ja kindlasti anda vahendid elutüdimusmõtetega toimetulekuks. Näiteks võib rääkida nii: „*Kuule, kas sina üldse tead, mida teha, kui surmamõtted tekivad? Surma peale mõtlemine on täiesti normaalne, sest surm*

on ju elu osa, aga mõnikord võivad surmamõtted muutuda enese tapmise mõteteks ja need mõtted võivad olla hoopis mõne haiguse sümptomiks. Kas sa tead, mida siis teha, kui tekib selline tunne? Enesetapumõtteid tuleb alati täiesti tõsiselt võtta, tekkigu need sinu või mõne sõbra peas, ning vajadusel abi küsida.”

Vanusele 16+: selles vanuses on võimalus surma- ja leinateemasid käsitleda filosoofilisemalt. Näiteks võib arutleda pikemalt selle üle, mis saab pärast surma. Kindlasti peaks ka siinkohal rääkima suitsiidimõtetest ja üheskoos arutama selle üle,

kust jookseb piir lihtsalt surma peale mõtlemise ja enesetapuplaani vahel. Näiteks võib arutada nii: „*Mina olen küll vahel mõelnud, et oi, mis siis saaks, kui ma siit kõrgelt redelilt alla kukun. Aga ma ei ole kunagi mõelnud enesetapu peale. Kui palju sina surma peale mõelnud oled?”*

KUIDAS RÄÄKIDA LASTEGA SÕJAST?

Kindlasti tuleb lastega arutada maailmas toimuvat. Hea on nende käest uurida, mida nad on kuulnud, ning vastata nende küsimustele. Tuleks rääkida konkreetsetest faktidest eakohasel viisil ning mitte jagada lastele oma tulevikuennustusi või kõige hirmsamaid fantaasiasid. **Lastele on oluline teada, et koos saame hakkama, kuigi praegu on keeruline aeg.** Eriti oluline on pakkuda lastele emotsionaalset turvatunnet, mida saame hoida olles koos, midagi toredat ühiselt ette võttes ning säilitades tavapärase elu rutiini. Hea on ka lastega koos arutada, mida saame teha, et enda või teiste olukorda paremaks muuta. Lastel on

sageli vahvaid ideid ning rohkelt loovust. Näiteks saab väiksematele lastele rääkida sellest, et me ei pea nii väga kartma, kuna Eestil on sõbrad NATOs, kes meie eest välja astuvad. Täpselt nii nagu meie oma sõprade eest seisame ja neid kiusajate eest kaitseme. Sõbra analoogiat võib kasutada ka nii, et kujutada ette, et meil on hea sõber, keda ründab tõsine haigus. See ei tähenda veel seda, et ise haiged oleme või haigeks jääme. Küll aga võime olla mures ja proovida sõbrale toeks olla. Meie ja meie sõprade riigijuhid ning diplomaadid teevad iga hetk tööd selle nimel, et meie „haigeks” ei jääks.

Suuremate lastega, kes juba ise aktiivselt infot otsivad või uudiseid jälgivad, peaks samuti toimuva üle arutama ning jälgima, et nad ei puutuks kokku ülemäärase infovooga. Mida ta toimuvast arvab, mis on meelde jäänud? Kas sellega seoses on muresid või hirme?

Ebatavaliselt äreval ajal on normaalne, kui tunneme end murelikult, raskem on keskenduda või ka und saada. **Normaalne on vajadusel tuge küsida, kas oma lähedastelt või spetsialistidelt.**

Heli Luik, kogemusnõustaja
Anna-Kaisa Oidermaa, kliiniline psühholoog

Peaasi.ee
Vaimse tervise ja hingehoiu telefon 116123
Lasteabi telefon 116111
Koolipsühholoogide tugiliin 1226 (eesti keeles)
1227 (vene keeles)

Mis see sõda on?

„Kaklus. Venemaa ja Ukraina on sõjas.”
(Elaisa Puna, 5-aastane)

„See on nagu lumepallisõda, ainult et pallid plahvatavad.”
(Klara, 7-aastane)

Mida teha, et ei tuleks sõda?

„Sa pead küsima seda, mida sa tahad, mitte ründama.”
(Elaisa Puna, 5-aastane)

„Tuleb kokku leppida, et ärme tee seda sõda,
keegi ei taha seda.” (Magda, 5-aastane)

Mis on surm?

„Surm on see, kui sul vererõhk ja süda ei tööta enam.”
(Kusti, 6-aastane)

„Kui sa oled väga vana, siis sa sured. Aga sa võid ka
igavusse surra. Haigus võib ka tappa.” (Klara, 7-aastane)

„Kurbusest võib ka ära surra. Ma nägin ühte sellist filmi.
Sa ei söö enam, kui oled kurb.” (Amelie, 5-aastane)

Mis siis saab inimesest, kui ta ära sureb?

„Luukere!” (Henri, 7-aastane)

„Inimesest saab pudi ja muld.” (Klara, 7-aastane)

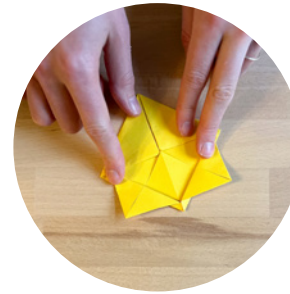

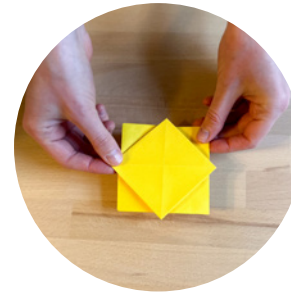
MEISTERDA
ORIGAMI
LILL

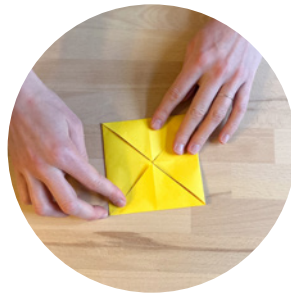
1.-4. Voldi paber pooleks, seejärel voldi see veelkord pooleks.

12.-14. Voldi neli tekkinud kolmnurka tagasi väljapoole.

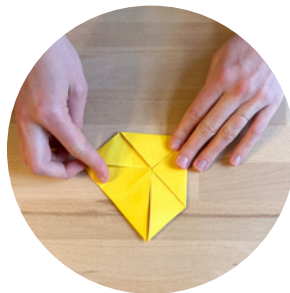
15. Keera paber ümber

5.-7. Voldi kõik nurgad sissepoole, keskele kokku.

16.-20. Murra pealmise ruudu nurgad sissepoole kokku, hoides neid keskel näpuga õrnalt koos. Aita näpuga lehtedele kuju anda.

8.-11. Voldi veelkord kõik nurgad sissepoole, keskele kokku.

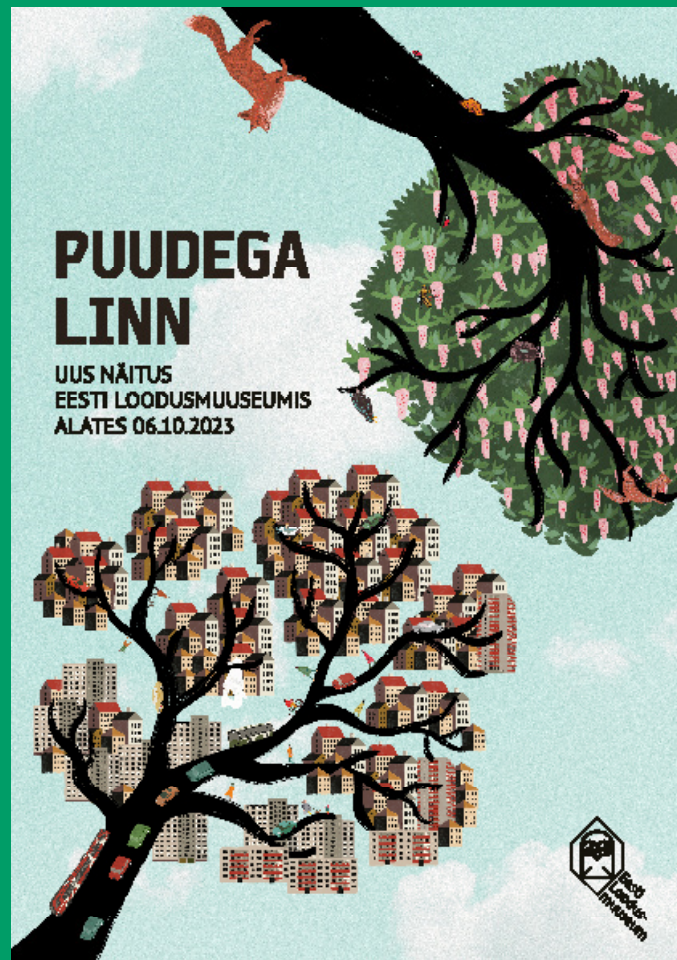

21.-22. Keera paber ümber ning voldi keskmised kolmnurgad uuesti lahti, et tekiks ilusad lehed.

23. Keera paber ümber. Ongi valmis paberis kaunis vesiroos.

EESTI LOODUSMUUSEUM KUTSUB!

Kiires linnatempos pakub just loodus meile olulise pausi – hetke iseendale. Olgu selleks varju pakkuv puiestee, linnulaulust rõkkav hekk kõnnitee ääres või asfaldi vahelt välja turritav võilill. Elu märkamine on kunst, selle hoidmine tehiskeskkonnas aga lausa meistriteos.

Linnaelu toimimiseks oleme maha võtnud puid, kaotanud terveid rohealasid ja katnud suure osa maapinnast asfaldiga. Senised tegutsemisviisid on hakanud välja näitama oma puudusi – meie tervis linnas ei ole enam endine.

Lähemalt uurides hakkame märkama seoseid ja mõistame aina paremini, kuidas linn ja loodus on seotud, kuidas ainuke viis eksisteerida on üheskoos. Linn on võimalus, mitte võimatus – pelgupaik looduse rikkusele.

Milleks on linnas loodust vaja? Kas linn asub looduses või loodus linnas? Seda saab uurida Eesti Loodusmuuseumi näitusel „Puuodega linn”, kuhu pääseb **selle etenduse pileti ettenäitamisel 20% soodsamalt.**

Leia linnast üles ka Loodusmuuseumi meelerahu rada!
Täpsem info: www.loodusmuuseum.ee

TEATRI-IMED JÄTKUVAD NUKUTEATRIMUUSEUMIS!

Nukuteatrimuuseumis
avaneb muinasjutuline
teatrimaailm täis
huvitavaid lugusid ja
arendavaid tegevusi.

Sama päeva
teatripiletiga
muuseumi-
külastus
soodsam!

SOODUSHINNAGA PARKIMINE EESTI NOORSOOTEATRI KÜLASTAJATELE

Eesti Noorsooteatri koostööpartner, parkimiskorraldaja Ühisteenus AS pakub soodushinnaga parkimisteenust valveta Rannamäe tee 5 parklas kõikidel nädalapäevadel. Fikseeritud tasu 3 tunni eest on 2 eurot. Soodushinnaga teenuse aktiveerimiseks saada sõnum sisuga: auto number, tühik, ENTEATER (näide: 123ABC ENTEATER) numbrile 1902. 3 tunni täitumisel jätkub teenus tavatariifi alusel. Parkimisteenuse lõpetamiseks tuleb helistada numbril 1903.

Muuseumis saad
rännata ringi teatriajaloos,
proovida eri liiki nukke elama
panna, katsetada, mis juhtub
maski või varjusirmi taha minnes,
tutvuda teatriametitega.

Lisaks toimuvad muuseumis:
etendused, töötoad,
kohtumised näitlejatega,
koolitunnid, sünnipäevapeod
ja veel palju loomingulist
ning põnevat!

noorsooteater.ee/muuseum

LAVASTUSE VALMIMISE TEHNILINE MEESKOND

Lavastusala juhataja Anni Rajas / Tehniline juht Revo Koplus
Etendusteenistuse juht Airike Vipp / Etenduse juht ja rekvisiitor Elise Holter
Kostümeerija Tiina Salmus / Grimeerija Lauraliis Pihu
Lavameister Oliver Puju / Helitehnik Mikk Mengel
Valgustehnik Erik Pello / Dekoratsioonid, butafooria valmistasid Annika Aedma, Kári Arason, Andres Josing,
Madli Liiva, Mihkel Niinemets, Krista Norden, Brigit Potter, Margus Tamme, Evelin Vassar
Rätsepmeistrid Ursula Goldstein, Tiiu Peterson / Varustaja ja rekvisiitor Riho Tammert
Kava koostasid Mari-Liis Lill ja Sirlen Rekkor / Illustratsioonid Nele Sooväli
Kava kujundas Helmi-Elfriede Arrak / Kavas kasutatud fotod Siim Vahur

Täname:

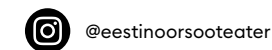
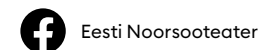
Peaasi.ee, Kaia Sisask, Kätlin Vainola ja ajakiri Hea Laps, Tiina Tauraite

EESTI NOORSOOTEATER

teatrijuht Leino Rei / kunstiline juht Mirko Rajas / peakunstnik Rosita Raud / etendusteenistuse juht Airike Vipp
turundusjuht Piia-Berta Piir-Kuusmik / kommunikatsioonijuht Helena Läks / muuseumi juhataja Itri Niinemets
lavastusala juht Anni Rajas / tehniline juht Revo Koplus / haldusjuht Ahto Paju / projektijuht Sirlen Rekkor
büroo- ja personalijuht Helika Nömm / pearaamatupidaja-finantsjuht Nele Brandmeister / raamatupidaja
Annika Visnapuu / IT- ja multimeediaspetsialist Indrek Rammus / kirjandustoimetaja Kati Kuusemets
disainer Helmi-Elfriede Arrak / näitlejad Erik Hermaküla, Anti Kobin, Eliis-Maria Koit, Laura Kukkk, Helle Laas,
Getter Meresmaa, Hardi Möller, Mart Müürisepp, Laura Nölvak, Steffi Pähn, Karl Sakrits, Alice Siil, Doris Tislar,
Lee Trei, Tiina Tõnis, Taavi Tõnisson, Joosep Uus, Risto Vaidla, Johanna Vaiksoo, Mark Erik Savi
lavastaja-dramaturg Elss Raidmets / grimeerijad Triin Klaas, Signe Kändla / etenduse juhid ja rekvisiitorid
Elise Holter, Jaanika Jüris, Liisa-Lii Tamme / valgustehnikud Kristi Kalmus, Kärt Karro, Valeri Konopljov, Erik Pello,
Triin Rahnu / heli- ja videoosakonna juhataja Aigar Vals / heli- ja videotehnikud Kaspar Erik Lind,
Sander Maimik / vanemkostümeerija Kristel Hansen / kostümeerija Tiina Salmus / pealavameister
Janek Saareli / lavameistrid Jelena Ivanova, Martin Reinart, Mikk-Artur Ostrov, Oliver Puju, Steffi Viita,
Tanel Riik / nukumeistrid Annika Aedma, Evelin Vassar / rätsepmeistrid Ursula Goldstein, Tiiu Peterson
nukumehaanik Margus Tamme / rekvisiitor-varustaja Riho Tammert / dekoratsiooniala juht Kári Arason
butafoor-dekoraator Madli Liiva / dekoraator Krista Norden / dekoratsioonimeistrid Andres Josing,
Mihkel Niinemets / turundusassistent Triinu Arula / müügijuht Anneli Albert / müügiadministraatorid
Karmen Mägi, Viivi Palm / muuseumikuraator Gerli Mägi / haridustöö kuraatorid Laura Linna, Liisa Luhakivi
puhastus- ja publikuteeninduse juht Jane Kütson / publikuteenindajad Georg Raimond Õunap,
Eda Holtsmann, Edith Horm, Elizabeth Teng, Elle Himma, Helle Veskimägi, Hiie Kalas, Johanna Piir,
Katrin Käbin, Laura Sarap, Madli Rättnik, Mihkel Tõnisson, Minna Viinalass, Pauliina Kütson, Rasmus Pall,
Rebecca Rättnik, Signe Kamp, Tiia Sander, Tiina Tõrnpuu, Viivi Palm / puhastusteenindajad Ilona Avdejeva,
Joosep Pedajas, Kif Tamme, Svetlana Fortõgina

Lai 1 / Nunne 4 • 10133 Tallinn

Info ja piletite tellimine 6679 555 / kassa@noorsooteater.ee
noorsooteater.ee

muuseumikaart

piletilevi
PLB

PEREKAART

TallinnCard

partner ★

ÜHISTEENUSED

TALLINK Hotels

myfitness

